

érdeklik. Ennek ellenére költészetében ezek a témák csak áttételesen vannak jelen. Költészetét inkább az egyéni látásmód kimunkálásának az ambíciói motiválják. Fellingner Károly a magyar nyelvterületen kívül is jelen lévő, termékeny alkotó. Franciaországban például két gyűjteménye is napvilágot látott. Gyermekverseket is ír. A *Szimering* a huszonötödik kötete.

Könyvében a már korábban megismert figurák visszatérő tematikai elemeivel találkozunk: az apával, az Istennel és Jánossal, aki mellé ezúttal Juli is odaszegődik. Ám a kisebbségi sors tematikája, ahogy említettem volt, ezúttal is igen visszafogottan jelenik meg. Bizonyára ezért, hogy az egyik, Franciaországban megjelent kötetéről, miközben ottani kritikusa dicsőítően írta, hogy munkáinak ereje „[e]lszórt, szétszórt metaforáiban és a nyelvi rengésekben, rezgésekben nyilvánul meg”, biográfiai adalékként még hozzáfűzte, hogy „országában mindenki a saját nyelvét beszéli, különösen, ha valaki költő, főleg ha még diaszpórában is él”. A francia olvasó számára ez a kiegészítés akár megtévesztő is lehet, hiszen a kinti olvasó nem érzékeli, hogy a szlovákiai, a Kárpát-medencei magyarságot diaszpórának tekinteni, bizony történelmi ismeretek hiányára vall.

A *Szimering* mindezzel együtt egy hosszú évek óta kitartóan folytatott munka újabb stációja. A következetesség és a kísérletezés látványos eredménye. Fellingner Károly költészete irodalmunk figyelemre érdemes, egyéni arculatú színfoltja.

